

## **Svar på interpellation (2016:21) av Jan Jönsson (L) om barn som far illa**

Jan Jönsson (L) lyfter i sin interpellation en oerhört viktig fråga om barn som far illa eller riskerar att fara illa och hur samhällets instanser samverkar för att i ett tidigt skede ge stöd till dessa barn. Få frågor är i mina ögon så angelägna som att utsatta barn får det stöd de behöver. I mitt uppdrag som socialborgarråd är arbetet med att stärka stadens insatser riktade till barn och unga en av mina allra mest prioriterade uppgifter.

Den som läser stadsrevisionens rapport kan se att samverkan mellan skola och socialtjänst fungerar bättre idag än vid den senaste granskningen år 2011, men att det finns utvecklingsområden. Däribland nämns den uppföljning av samverkan som ska göras mellan parterna. Att följa upp det arbete som görs är a och o för att kunna säga om önskat resultat har uppnåtts. Det är därför problematiskt att stadsdelsnämnderna valt att inte arbeta utifrån den uppföljningsmodell som socialförvaltningen och utbildningsförvaltningen tagit fram. Med anledning av detta pågår nu arbete för att ta fram nya sätt att följa upp samverkan på i syfte att säkerställa en god uppföljning.

Revisionsrapporten lyfter fram att det är viktigt att överenskommelser om samverkan är förankrade hos den högsta ledningen för att samverkan ska vara livskraftig. Jag instämmer i detta. Min uppfattning är också att stadens förvaltningschefer är måna om att samverkan inom staden och med externa parter ska fungera bra. Jag ser därför att det finns goda förutsättningar för att samverkan ska kunna stärkas ytterligare.

En annan viktig faktor i hur väl samverkan fungerar i vardagen är personalkontinuitet i de verksamheter som ska samverka. Vi är alla medvetna om att socialtjänsten under de senaste åren, särskilt inom barn- och ungdomsvården, har haft en hög personalomsättning där många erfarna socialsekreterare valt att sluta och då ersatts av nyutexaminerade socionomer. Även i den närmaste arbetsledningen har vi sett en stor omsättning. Självklart får det också en återverkan i hur väl samverkan fungerar och följs upp.

Nära kopplat till personalomsättningen är den höga arbetsbelastning som många gånger kännetecknar socialsekreterarnas arbetssituation, inte minst inom den sociala barn- och ungdomsvården. Därför är jag oerhört glad

över att den rödgrönrosa majoriteten har höjt anslaget för barn- och ungdomsvården med 95 mnkr i budgeten för år 2016 – en historiskt stor satsning. Under de två år vi har styrt Stockholm har vi ökat anslaget till barn- och ungdomsvården med lika mycket som alliansen gjorde under sina totalt åtta år vid makten. Det är satsningar som tydligt visar att den rödgrönrosa majoriteten prioriterar arbetet för utsatta barn.

Därutöver har majoriteten tagit fram en ambitiös handlingsplan för hur socialsekreterarnas arbetssituation ska förbättras. I handlingsplanen lyfts ett antal förutsättningar för en god arbetssituation upp, och en av dessa är ökad tid med de barn och familjer som har kontakt med socialtjänsten. För att åstadkomma ökad brukartid kan till exempel vissa arbetsuppgifter överföras till administrativ personal. Förutom att detta gör arbetet roligare och mer meningsfullt för den enskilda socialsekreteraren ökar det också förutsättningarna för en god samverkan kring varje enskilt barn när så behövs.

Ytterligare en faktor som påverkar samverkan är det fria skolvalet. Genom att många barn och unga går i skolor som inte ligger i det område där de bor får såväl skola som socialtjänst fler aktörer att samverka med. Det ställer stora krav på tydlighet i organisationen och att kontaktuppgifter hos respektive part hålls uppdaterade. Revisorerne lyfter fram att stadsdelarna upplever att det är problematiskt att inkludera friskolorna i samverkan, men självklart kan det även vara en utmaning att samverka med många kommunala skolor i olika områden. För att det ska fungera tillfredsställande behövs en mer övergripande samsyn om hur samverkan ska fungera. Där har stadsdelarna en nyckelroll att förmedla intentionen i de riktlinjer för samverkan mellan skola och socialtjänst som staden har antagit. Om riktlinjerna inte fungerar ändamålsenligt är jag inte främmande för att ta upp dem för revidering.

Jag vill också nämna de satsningar som görs på Pilotprojektet för samverkan mellan skola och socialtjänst samt SkolFam. Dessa två projekt inleddes under förra mandatperioden och vi växlar nu upp arbetet. Pilotprojektet syftar till att ge socialt stöd till barn som har låg närvaro i skolan med målet att eleverna ska nå kunskapsmålen. Arbetet har pågått i drygt två år och även om de kvantitativa resultaten än så länge inte är övertygande lyfter de elever som ingår i projektet upp att de fått stöd i sin skolgång och därmed ökat sin närvaro och förbättrat sina resultat.

SkolFam tar sikte på att stärka skolgången hos familjehemsplacerade barn. Inledningsvis har modellen fokuserat på barn som går på Stockholms stads skolor och är placerade i ett hem inom Stockholms stad. Nu utökar vi målgruppen till att även omfatta barn som är placerade och går på en skola inom länet. Resultaten så här långt är goda och vi ser därför till att

ge fler barn tillgång till insatsen. Två nya SkolFam-team ska startas i år och totalt ska sex nya team startas under mandatperioden.

De kraftigt ökade resurserna till barn- och ungdomsvården och den antagna handlingsplanen innebär att vi nu har tagit de första stegen i att vända utvecklingen inom socialtjänsten. Därtill höjer vi ambitionerna för de projekt som pågår för att utveckla samverkan mellan skolan och socialtjänsten. Det finns ingenting som är viktigare än att se till att de barn som far illa eller riskerar att fara illa snabbt får stöd och vid behov skydd.

Stockholm den 16 mars 2016

Åsa Lindhagen